

Roma Netepkeun Panglihatan — Nomer Tujuh Welas

*Pamisahan Pamungkas tina 144.000: Ujian Kenabian ngeunaan Patung
Sato Galak*

Jeff Pippenger
2024-09-24

Jalma-jalma anu dipanggil pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rébu ayeuna keur aya dina prosés panyaringan ahir maranéhna, jeung prosés éta téh mangrupa prosés panggujian anu dumasar kana kabentukna gambar sato galak. Prosés panggujian éta dimimitian ku umat Allah, sabab pangadilan salawasna dimimitian ku umat Allah, sarta sanggeus éta domba-domba Allah anu séjén nyanghareupan prosés panggujian anu sarua. Bisa jadi ciri nubuat anu pangpentingna jeung pangutama dina kabentukna gambar sato galak téh nyaéta yén éta kajadian dua kali; kahiji di Amérika Sarikat, tuluy di sakuliah dunya. Dina harti nubuat, ieu ngandung harti yén gambar sato galak di dunya téh mangrupa pintonan ahir tina gambar sato galak, ku kituna sagala tipifikasi gambar sato galak anu aya saméméh gambar sato galak di dunya, ngan saukur kalangkang anu ngalambangkeun hakekatna.

Pangadilan dimimitian di imah Allah dina 11 Séptémber 2001. Tanggal éta geus ditipologikeun ku 11 Agustus 1840, nalika malaikat dina Wahyu sapuluh turun kalayan hiji kitab leutik anu kabuka dina panangan-Na. Nalika malaikat tina pasal sapuluh turun, manéhna ngumumkeun yén pangadilan kana Protestantisme harita keur lumangsung. Saha baé anu dipariksa ku Allah ku pangadilan-Na, ku Mantenna heula dipélingan, jeung konfirmasi kana métodologi Miller dina nangtukeun waktu nambahan beurat kana itunganana ngeunaan pangadilan tina Kadatangan Nu Kadua. Pangujian ka kaum Protestan geus lumangsung ti 11 Agustus 1840, sarta nepi ka taun 1844 kaum Protestan geus jadi putri-putri Roma. Mangsa ti 1840 nepi ka 1844 nandakeun sacara tipologis mangsa ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu bakal geura datang.

Dua mangsa éta ogé dilambangkeun ti baptisan Isa nalika Roh Suci turun nepi ka salib. Tilu mangsa éta sadayana dilambangkeun ku saratus dua puluh taun anu dipaparinkeun ka dunya saméméh caah, anu nungtun kana caah gedé. Salawasna aya hiji amanat pangéling-ngéling anu nandaan pangadilan tina sajarah anu tangtu éta. Aya sajarah-sajarah suci anu ogé nyangkem mangsa anu tangtu ieu dina poé-poé panungtungan.

Nuh ngawawar salila saratus dua puluh taun, tuluy datang pangadilan banjir. Kristus ngawawar salila sarébu dua ratus genep puluh poé, tuluy datang pangadilan salib. Amanat pangéling ti Yohanes Pambaptis dipaparinkeun kakawasaan dina waktu baptisan Kristus, tuluy Yesus digiring ka padang gurun salila opat puluh poé. Opat puluh poé éta, jeung tilu pangujian saterusna dina ahir opat puluh poé éta, ngajarkeun yén sanggeus amanat éta dipaparinkeun kakawasaan, sakumaha ditandaan ku turunna hiji lambang anu suci, saperti Roh Suci dina baptisan-Na, jeung turunna duanana malaikat tina Wahyu pasal sapuluh jeung dalapan welas—hiji prosés pangujian keur

lumangsung. Nalika lambang ilahi turun, amanat pangadilan anu diumumkeun ka jalma-jalma anu dina mangsa éta jadi subjék pangadilan dipaparinkeun kakawasaan, sarta golongan husus anu keur dihukum éta tuluy aya dina hiji mangsa anu tangtu, anu ngan ukur réngsé ku panutupan mangsa kasempetan maranéhna.

Galur Isa nandakeun dua mangsa kasaksian. Anu kahiji nyaéta kasaksian pribadi-Na salila sarébu dua ratus genep puluh poé, tuluy kasaksian-Na di payuneun murid-murid-Na salila sarébu dua ratus genep puluh poé deui nepi ka Stéfanus dirajam batu.

“Lajeng,” saur malaikat, “‘Anjeunna bakal netepkeun perjangjian jeung loba jelema salila saminggu [tujuh taun].’ Salila tujuh taun sanggeus Jurusalamet ngamimitian palayanan-Na, Injil kudu diwawarkeun hususna ka urang Yahudi; salila tilu satengah taun ku Kristus sorangan; jeung sanggeusna ku para rasul. ‘Di tengah saminggu éta Anjeunna bakal ngeureunkeun kurban jeung pangbakti.’ Daniel 9:27. Dina cinyusu taun 31 M., Kristus, kurban anu sajati, dipasrahkeun di Kalvari. Harita kénéh reregan Bait Suci beulah jadi dua, némbongkeun yén kasucian jeung harti palayanan kurban éta geus sirna. Waktuna geus sumping pikeun kurban jeung pangbakti di bumi dieureunkeun.”

“Hiji minggu—tujuh taun—rengsé dina taun 34 M. Tuluy ku rajamna Stépanus ku batu, urang Yahudi tungtungna negeskeun panolakan maranéhna kana Injil; para murid anu paburencay ka mana-mana ku panganiayaan ‘indit ka unggal tempat ngawawarkeun firman’ (Rasul 8:4); sarta teu lila sanggeus éta, Saulus nu panganiaya téh dirobah haténa, tuluy jadi Paulus, rasul pikeun bangsa-bangsa séjén.” *The Desire of Ages*, 233.

Galur Nuh, Kristus, kaum Miller, jeung saratus opat puluh opat rébu, kabéh méré kasaksian ngeunaan hiji mangsa nalika hiji golongan panarima anu tangtu diuji ku hiji amanat panggeuing. Pangberdayaan amanat éta nandakeun mimiti hiji mangsa pangujian, anu saterusna ditungtungan ku nutupna mangsa kasempetan tobat pikeun golongan panarima éta. Dina galur nubuat Yesus, aya dua mangsa kasaksian anu diidentifikasi. Dua mangsa kasaksian éta ngalambangkeun dua amanat panggeuing anu diwakilan ku malaikat anu turun dina 11 Séptémber 2001, anu ngeusi Wahyu 18:1–3, anu tuluy dituturkeun ku sora kadua dina ayat opat jeung saterusna tina pasal dalapan welas.

“Ku kituna, dina pagawéan pamungkas pikeun méré pangéling ka dunya, aya dua panggero anu béda anu ditepikeun ka gereja-gereja. Warta malaikat kadua nyaéta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, éta kota anu gedé, sabab manéhna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur murka tina cabulna.’ Jeung dina sora tarik tina warta malaikat katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebutkeun, ‘Kaluarlah ti dinya, eh umat Kami.’” *Review and Herald*, 6 Désémber 1892.

Mangsa nu kahiji nyaéta pangadilan anu dimimitian ku kulawarga Allah, tuluy dina hukum Minggu anu geura sumping mangsa pangadilan nu kadua dimimitian ku panggeuing supaya kaluar ti Babul. Garis Kristus ti baptisan-Na nepi ka salib ngagambarkeun mangsa ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta mangsa ti hukum Minggu di Amérika Sarikat nepi ka titik nalika unggal bangsa dipaksa narima poé Minggu minangka Poé Ibadah Global nyaéta

mangsa anu réngsé nalika bangsa anu pangpandeurina pisan tunduk.

Mangsa éta dimimitian ku hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta réngsé nalika bangsa panungtungan tunduk ka kakawasaan kapapaan. Mimiti mangsa kadua nandaan ahir mangsa kahiji, sarta duanana miboga hukum-hukum Minggu anu saméméhna geus dilambangkeun dina kasaksian Roma. Hukum Minggu anu kahiji dina taun 321 diteguhkeun ku wewenang Roma kapis. Hukum Minggu anu diteguhkeun ku wewenang garéja kapapaan dilambangkeun ku taun 538. Hukum Minggu di Amérika Sarikat nyaéta 321, sarta hukum Minggu anu dipaksakeun ka bangsa panungtungan nyaéta 538. Hukum Minggu di Amérika Sarikat nandaan datangna pekabaran panggeuing anu saterusna diproklamasikeun ku panji anu diwangun ku jalma-jalma buangan Israil.

Tengara éta nya éta taun 321, sarta éta nandaan awal jaman pangujian ka unggal bangsa dina perkara poe Minggu. Jaman éta réngsé nalika bangsa anu pamungkas sujud ka Roma, sarta kajadian éta dilambangkeun ku tengara taun 538. Jaman ti 321 nepi ka 538 dilambangkeun ku jaman ti salib nepi ka panarajangan batu ka Stefanus. Nalika Stefanus keur dirajam ku batu, manéhna ningali Kristus nangtung di Bait Suci sawarga, ngalambangkeun waktu Mikael nangtung dina panutupan mangsa kasempetan umat manusa.

11 Séptémber 2001 nandaan datangna pangéling-ngéling tina tilu ayat kahiji pasal dalapan welas, sarta éta ditandaan ku ramalan anu ditepikeun ku nabi awéwé Ellen White, anu nyarios yén nalika gedong-gedong jangkung di New York City diruntuhkeun ku hiji sentuhan ti Allah, mangka tilu ayat éta pisan bakal kacumponan. Ieu ogé ditandaan ku Patriot Act, anu mangrupa hiji tanda pikeun jalma-jalma anu daék ningali; yén prinsip hukum Inggris anu ngaku yén hiji jalma téh teu salah nepi ka kabuktian salah, geus disingkirkeun pikeun hukum Romawi, anu ngaku yén hiji jalma téh salah, nepi ka kabuktian teu salah.

Undang-Undang Patriot nandaan mimiti pangadilan pikeun Adventisme Poé Katujuh Laodikea. Mangsa éta lekasan dina hukum Minggu di Amérika Serikat. Jalma-jalma Advent Poé Katujuh Laodikea anu hasil ngalangkungan mangsa panyaringan éta, tuluy bakal maparin amanat panggeuing tina ayat kaopat dina pasal dalapan welas, anu dipungkas ku bangsa panungtungan anu sujud ka Roma. Mangsa éta dimimitian ku hukum Minggu di Amérika Serikat sarta dipungkas ku hukum Minggu panungtungan.

Lamun urang salah ngartos kana kanyataan yén aya dua patung pikeun sato galak anu dipastikeun ku leuwih ti dua saksi, mangka urang bakal salah ngartos kana pagawean anu dilambangkeun ku tilu ayat kahiji dina Wahyu pasal dalapan welas anu mimiti dina taun 2001, jeung pagawean anu dimimitian dina ayat kaopat tina pasal dalapan welas.

Nalika urang ngagunakeun idéntifikasi langsung ti Sister White ngeunaan turunna malaikat dina Wahyu dalapan welas dina taun 1888, sarta penempatanana ngeunaan malaikat anu sarua dina wangun waktu nu bakal datang, urang manggihan yén 1888 ngalambangkeun 2001. Malaikat dina Wahyu, anu nyaangan bumi ku kamulyaan-Na, turun dina rapat-rapat Minneapolis dina taun 1888, sarta ngalakukeun kitu deui nalika gedong-gedong ageung Kota New York runtuh.

Mangsa ti baptisan Kristus nepi ka salib, jeung mangsa ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, sarta mangsa saratus dua puluh taun jaman Nuh, nyadiakeun tilu saksi ngeunaan hiji mangsa pangadilan. Taun 1888 nyadiakeun hiji saksi ngeunaan panyatakeun pangrebellian anu kacatet dina pasamoan-pasamoan di Minneapolis, sarta Nuh nandakeun panyabutan Roh Suci ti jalma-jalma anu nolak éta pekabaran. Pangrebellian jalma-jalma saméméh bah téh, kitu deui pangrebellian pamingpin-pamingpin garéja dina taun 1888, duanana sajajar jeung sajarah Korah, Datan, jeung Abiram dina sajarah Musa, anu ku malaikat dicaritakeun ka Sister White keur diulang deui di Minneapolis.

Ti Patriot Act dugi ka hukum Minggu di Amérika Sarikat ngawakilan mangsa pangujian pikeun Adventisme Poé Katujuh Laodikea. Pambangkangan kana pekabaran panggero waspada anu ngumumkeun pangadilan maranéhna nandaan dicabutna Roh Suci, sarta ku kituna dicurahkeunana kasasab anu kuat ka para parawan bodo anu jahat dina éta sajarah. Puseur pambangkangan éta téh utusan anu dipilih, sakumaha dilambangkeun ku Nuh, Musa, Para Sesepeuh Jones jeung Waggoner, sarta tangtu Waé Ibu White. Pambangkangan kana pekabaran panggero waspada jeung kana utusan dina éta sajarah didasarkeun kana “minyak” dina sajarah pasemon sapuluh parawan.

Maranéhna anu nepikeun amanat pangéling-ngéling téh ngalakukeun kitu lantaran maranéhna miboga “minyak,” anu ogé nyaéta amanat pangéling-ngéling éta. Ku kituna, béda antara dua golongan éta dihasilkeun ku panerapan anu bener kana aturan-aturan tafsir nubuat anu ditarima ku jalma-jalma dina gerakan malaikat kahiji jeung kadua, anu digambarkeun minangka aturan-aturan tafsir Miller, kitu deui aturan-aturan tafsir nubuat anu ditarima ku gerakan malaikat katilu.

Ujian anu digambarkeun minangka “ngawangunna gambar sato galak,” ku sabab éta, tangtu mangrupa hiji ujian anu patalina jeung kumaha gambar sato galak éta diwangun dina Firman nubuat Allah.

Ti Patriot Act dina taun 2001, anu dipralambangkeun ku Blair Bill dina taun 1888, anu dipralambangkeun ku Déklarasi Kamerdikaan dina taun 1776, anu dipralambangkeun ku baptisan Kristus, anu jadi pralambang 11 Agustus 1840, sakabéhna ngadukung bebeneran yén prosés pangujian dina pangadilan dimimitian ku hiji amanat panggeuing anu dikawasaan ku kakawasaan, anu kudu dicokot tina panangan malaikat tuluy didahar.

Pangajaran nubuat anu ngaidentifikasi Amérika Sarikat minangka para rampog ti bangsamu ngabalukarkeun kabingungan dina sababaraha perkara ku logikana, sarta perkara-perkara éta remen jadi naskah bukti anu panglangsungna dina netepkeun unsur-unsur kabentukna gambar sato galak. Hiji cara pikeun ngagambarkeun kanyataan yén ujian ieu sipatna nubuat nyaéta ku ngagunakeun aturan-aturan dasar nubuat pikeun némbongkeun hiji bebeneran anu ngan bisa kahartos lamun anjeun narima Roma minangka lambang anu diwakilan ku para rampog ti bangsamu.

Ieu ilustrasi dicokot tina lima garis sajarah dina Adventisme, tempat kajadian hiji pasualan ngeunaan Roma minangka lambang. Ayeuna urang aya dina sajarah anu panungtungan, nyaéta anu kagenep tina sajarah-sajarah pasualan éta, sarta pasualan ayeuna sarua pisan jeung pasualan anu dilambangkeun dina bagan 1843.

Gampang pikeun ningali ieu bebeneran lamun aturan-aturan nubuat diterapkeun kalawan leres. Hiji aturan nubuat anu kudu dipaké nyaéta yén lambang-lambang miboga harti leuwih ti hiji, sarta harti anu dipakéna dina hiji petikan kudu ditangtukeun ku petikan éta sorangan. Raja Siria, Antiochus III Magnus, ngalaksanakeun peperangan dina ayat sapuluh pasal sabelas kitab Daniel, sarta anjeunna ngalaksanakeun peperangan di Raphia dina ayat sabelas jeung dua welas, sarta anjeunna ngalaksanakeun peperangan di Panium dina ayat lima welas. Pasulayan kaum Millerite anu digambarkeun dina bagan 1843 nyaéta yén pintonan Protestan palsu ngaidéntifikasi yén “para garong” téh Antiochus Epiphanes, bari sakaligus ngajaga bebeneran yén “para garong” téh hiji lambang Roma.

Ayat sapuluh nepi ka lima belas mimiti kanyatakeun dina sajarah Antiochus III Magnus, ku kituna ayat-ayat éta, kitu deui pangulanganana deui dina sajarah saenggeusna, nyadiakeun dua saksi pikeun kanyatakeunana ayat-ayat éta dina poe-poe panungtungan, sabab sakabéh nabi nyarita leuwih langsung ngeunaan poe-poe panungtungan tibatan ngeunaan jaman maranéhna hirup.

Salian ti aturan nu geus ditetepkeun ngeunaan di mana kasaksian saurang nabi kudu diterapkeun, urang ogé miboga Sister White anu sacara langsung nyatet yén “much of the history which has taken place in fulfillment of this prophecy [Daniel chapter eleven] will be repeated.” Antiochus III Magnus ngalambangkeun Amérika Serikat minangka tentara wakil Roma kapausan. Kaum Protestan ngabantah yén para perampok geus ngalambangkeun Antiochus nu séjén, ari kaum Millerite terang yén éta téh Roma. Ayeuna, hiji pihak ngaidéntifikasi Amérika Serikat minangka para perampok, sedengkeun pihak séjén nyekel pageuh kana bebeneran dasar.

Upami aturan anu nangtukeun yén lambang-lambang miboga harti leuwih ti hiji, sarta hartina kudu dumasar kana kontéks tempat éta dipaké, mangka ngaidéntifikasi Amérika Sarikat minangka para garong téh sajajar jeung ngaidéntifikasi ku kaum Protestan yén Antiokhus téh para garong; tapi ayeuna Antiokhus jadi lambang Amérika Sarikat dina poé-poé panungtungan.

Konteks petikan ieu téh sacara langsung ngajawab patalékan ngeunaan kakawasaan naon anu ngagedékeun dirina sorangan pikeun ngadegkeun éta titingalian; ku kituna, nempatkeun tekenan kana kanyataan ieu téh luyu. Éta luyu dumasar kana loba kasaksian, sabab garis-garis sajarah séjén dina hiji pasualan ngeunaan Roma minangka hiji lambang ngawanohkeun kanyataan anu sarua. Kanyataan éta nyaéta yén jalma-jalma anu aya dina sisi anu salah tina éta pasualan, salawasna ngaidéntifikasi Amérika Sarikat dina tempat Roma. Tapi lamun anjeun teu daék narima yén lambang-lambang miboga harti leuwih ti hiji, atawa lamun anjeun percaya yén éta memang kitu, tapi can cukup biasa nepi ka miboga iman anu lengkep kana éta aturan, mangka ampir mustahil pikeun anjeun nuturkeun logika anu ayeuna baris diterapkeun.

Saban kakawasaan anu miboga dua tanduk ngagambarkeun Amérika Sarikat dina poé-poé panungtungan. Perancis téh kakawasaan rangkep dua anu diwakilan ku Sodom jeung Mesir. Islam ogé mangrupa tipologi Amérika Sarikat, sabab Amérika Sarikat téh nabi palsu dina hubunganana jeung kakawasaan kapapaan anu nyaéta Isebel. Amérika Sarikat téh Salome dina kaayaan tunduk ka Herodias. Bileam ogé lambang tina nabi palsu, sanajan caritana leuwih rumit tibatan saukur jadi nabi palsu.

Nubuat Balaam, anu kacatet sanggeus anjeunna ngaberkahan Israél tilu kali, patalina jeung Islam dina rupa-rupa hal. Kalde téh lambang Islam, sarta kalde anu nyarita teu bisa dipiceun tina carita Balaam. Jalma-jalma wijaksana ti wetan anu datang pikeun nyembah ka orok Yesus dipingpin ku nubuat Balaam. Islam dina tilu cilaka dina Wahyu pasal salapan ngagambarkeun nabi palsu Muhammad.

Lamun anjeun ngartos yén lambang-lambang miboga harti leuwih ti hiji, tangtu anjeun ogé bakal ngartos yén loba bebeneran téh kacida pentingna nepi ka digambarkeun ku rupa-rupa lambang. Lambang anu netepkeun titingalian éta nyaéta lambang Roma, ku kituna écés yén Roma bakal jadi téma utama sapanjang nubuat Alkitab. Salah sahiji lambang klasik jeung geus mantep pikeun Roma nyaéta raja ti kalér dina Daniel pasal sabelas. Raja ti kalér anu nepi ka tungtungna bari taya nu nulungan téh nyaéta kakawasaan kapapaan, garéja Roma, paus Roma, manusa dosa.

Dina kontrovérsi Uriah Smith, aya anu ngedalkeun yén raja ti kalér dina ayat tilu puluh genep téh Perancis, sarta raja ti kalér dina ayat opat puluh téh Turki. Boh Perancis boh Turki mangrupikeun lambang Amérika Sarikat dina kontéks anu béda-béda, tapi sakumaha halna jeung kaum Protestan, sarta sakumaha kaayaanana ayeuna kénéh, dina kontrovérsi Smith anjeunna nolak bebeneran yén raja ti kalér téh lambang Roma Modern, sarta ngaku yén lambang Roma diwakilan ku hiji lambang Amérika Sarikat dina bangsa Perancis, sarta deui yén lambang Roma téh hiji lambang Amérika Sarikat sakumaha diwakilan dina bangsa Turki.

Kiwari kontéksna ngandung tilu garis: sajarah Millerite, sajarah Uriah Smith, jeung kaayaan di dieu jeung ayeuna. Dina unggal éta ilustrasi aya pasulayan ngeunaan hiji lambang Roma, anu disalapakeunna ku lantaran salah ngarti kana Roma minangka lambang Amérika Sarikat.

Garis pasulayan ngeunaan “anu sapopoé,” dina kitab Daniel ngajaga tekenan anu sarua ieu, nya éta ngabantah bebeneran ngeunaan hiji lambang Roma, sanajan dina sajarah ieu aya sawatara nuansa penting.

Logika modél nubuat Uriah Smith nyababkeun para pangikutna salah nerapkeun bala kagenep dina Wahyu pasal genep welas. Hiji pasualan utama dina panerapan Smith kana pasal genep welas, salian ti usahana pikeun nerapkeun sagalana sacara harfiah dina hiji mangsa nalika sagalana kedah dilarapkeun sacara rohani, nya éta henteu mampuhna anjeunna ningali struktur husus tina pakumpulan tilu rupa antara naga, sato galak, jeung nabi palsu. Ku ngagantikeun harti sajati tina lambang-lambang éta ku harti-harti tina tafsiran pribadina, logika Smith ngahalangan kamampuhan pikeun ngakuan kumaha pakumpulan tilu rupa éta kabentuk, sarta kumaha éta kabentuk téh “ujian anu agung pikeun umat Allah, anu ku éta kasalametan maranéhna anu langgeng bakal ditangtukeun.”

Pamakéan anu salah kana lambang-lambang Roma téh mangrupa upaya Sétan pikeun nyegah umat Allah dina poé-poé panungtungan sangkan henteu ningali lain ngan Roma modéren wungkul, tapi ogé kumaha Roma modéren téh kabentuk. Kabutuhan pikeun ngakuan ciri-ciri nubuat anu patali jeung ngahijina Perserikatan Bangsa-Bangsa, kakawasaan kapapaan, jeung Amérika Sarikat ngandung balukar anu langgeng.

Dina kitab Daniel, aya hiji ujian husus anu nekenkeun pentingna ngakuan hubungan-hubungan antara tilu kakawasaan ieu, sarta aya deui ujian husus séjén anu nekenkeun titik-titik anu sarua ieu dina kitab Wahyu. “Anu sapopoé” dina kitab Daniel dipikaharti ku William Miller minangka Roma kahir nalika anjeunna ngulik 2 Tesalonika. Miller ngartos tina katerangan ngeunaan hubungan nubuat antara Roma kahir jeung Roma kapapaan dina 2 Tesalonika yén kecap, “anu sapopoé,” téh mangrupa lambang Roma kahir, sarta ku kituna kekejian anu nyababkeun karuksakan téh nyaéta Roma kapapaan.

Anu keur ku urang tékankeun téh nya éta yén dina 2 Tesalonika, hubungan antara Roma kahir jeung Roma kapapaan diteundeun dina hiji kontéks anu ngajarkeun yén lamun jeung mun anjeun henteu ngartos hubungan dua kakawasaan éta, anjeun bakal narima kasasaran anu pohara kuat, sarta leungit pikeun kalanggengan.

Ieu téh pépéling anu sarua jeung bala kagenep, anu lain ngan ukur naga, anu dina 2 Tesalonika téh nyaéta Roma kahir, jeung sato galak, anu dina petikan éta disebut “jalma dosa”, tapi ogé dina pasal genep welas aya nabi palsu. Ieu petikan nekenkeun pentingna ngawanohkeun hubungan antara kakawasaan-kakawasaan anu ngawangun pasatuan tilu rupa Roma Modéren, anu ogé nyaéta Babul modéren.

Pasea ngeunaan “anu sapopoe” nyanghareupan pasalia pamadegan poé-panungtung anu sarua pisan, tapi éta ngalegaan idéntifikasi pasalia pamadegan éta ku nambahan pentingna ngartos hubungan antara tilu kakawasaan anu ngawangun Roma Modéren. Nolak ningali bebeneran ieu hartina ngajamin kasasab anu kacida kuatna minangka ganjaran pikeun diri sorangan.

Dina kontrovérsi kiwari, maranéhna anu ngaidéntifikasi Amérika Sarikat minangka para perampok katingalina teu mampuh sanajan ngan saukur satuju pikeun ngartos naha hal éta penting, yén Amérika Sarikat sababaraha kali digambarkeun aya dina kaayaan takluk ka kakawasaan kapapaan tibatan minangka kakawasaan kapapaan éta sorangan. Akal séhat anu dasar ngakuan yén kakawasaan anu ngadalikeun hubungan dina pulitik, sajarah, perkawinan, jeung nubuat Kitab Suci dianggap minangka sirah, jeung sirah éta anu ngangkat dirina pikeun ngadegkeun éta titingalian tuluy rubuh.

Logika anu ngaidéntifikasi Amérika Sarikat minangka para perampok téh henteu mampuh nerapkeun sajarah anu parantos digambarkeun, tuluy digenepan, ti taun 321 nepi ka 538. Lambang Amérika Sarikat kudu murtad heula saméméh “jalma dosa” bakal diungkabkeun. “Jalma dosa” téh diungkabkeun deui dina poé-poe panungtungan, sarta saméméh éta kajadian Amérika Sarikat kudu murtad heula.

Hukum Minggu di Amérika Sarikat henteu nandaan Amérika Sarikat salaku Roma Modéren; éta nandaan yén karuksakan nasional geus datang, jeung yén Amérika Sarikat geus sapinuhna pegat tina kabeneran. Roma Modéren anu kabuka nalika Amérika Sarikat murtad dina Hukum Minggu nyaéta kakawasaan kapausan, anu dina waktos éta ogé kakara nalukkeun sekutuna, nabi palsu.

“Anu sapopoe” dina kitab Daniel jeung patalina jeung amanat William Miller, sarta pentingna yén pamahaman Miller dicokot tina 2 Tesalonika pasal dua, jeung pangéling supaya ngajaga pakean

maranéh dina bala kagenep, sadayana nandakeun unsur-unsur tina paséa-paséa éta anu nyangkem perkara-perkara ayeuna.

Pépéling dina 2 Tesalonika pasal dua ngeunaan poé-poé panungtungan téh nyangkaruk kana hiji golongan anu ngaidentifikasikeun Amérika Sarikat minangka hiji lambang, tapi nampik dipingpin ku caang nu ngajentrekeun hubungan Amérika Sarikat jeung Roma kapapaan. Ku ngalampahkeun kitu, maranéhna bakal ningali hubungan lain ngan ukur antara Roma kapapaan jeung Amérika Sarikat, tapi ogé Perserikatan Bangsa-Bangsa, kakawasaan naga dina Wahyu pasal genep belas.

Saperti halna Uriah Smith, A.G. Daniells, jeung W.W. Prescott, anu ku Sister White dipastikeun teu mampuh narik kacindekan tina sabab kana akibat, kitu deui jalma-jalma anu nolak dipingpin ku pituduh Firman nubuat Allah dina jentreanna ngeunaan hubungan antara tilu kakawasaan ieu dina poé-poé panungtungan.

Sarua jeung pasualan kahiji, pasualan kiwari, jeung pasualan Uriah Smith, pasualan ngeunaan hubungan tilu kakawasaan sakumaha digambarkeun dina 2 Tesalonika jeung bala kagenep nembongkeun hiji tafsir pribadi anu nunjuk ka Amérika Sarikat, tapi nampik ningali sawatara ciri nubuat ngeunaan Amérika Sarikat anu bakal muka katempo pamanggih maranéhna nu salah, sarta bisa waé mawa maranéhna kana caang.

Sanggeus Séptémber 11, 2001, timbul pasulayan ngeunaan opat serangga dina kitab Yoél. Kanyataanana, éta serangga-serangga ngalambangkeun kamerosotan rohani anu lumangsung sacara progresif dina garéja Advent Poé Katujuh Laodikia ku diasupkeunana téologi Katolik jeung Protestan murtad. Deui-deui, panerapan anu leres ngeunaan opat serangga téh nyaéta Roma, tapi tafsir pribadi ngaku yén éta téh Islam, anu mangrupikeun lambang nabi palsu, ku kituna jadi lambang Amérika Sarikat. Garis demi garis, pasulayan-pasulayan tina sajarah Advent anu kakara ku urang dipedar, sadayana nyarita ngeunaan bebeneran anu sarua.

Sisi anu salah, dumasar kana opat saksi, nangtukeun yén para rampog téh nyaéta Amérika Sarikat, sarta dumasar kana dua saksi pamahaman sisi anu salah ngeunaan Amérika Sarikat salaku hiji lambang téh teu leres. Calon-calonnana Allah dina poé-poé panungtungan pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rébu ayeuna keur aya dina hiji tés nubuat. Ieu lain tés anu bisa diréngsékeun ku saukur mikeun sora anjeun ka ieu sisi atawa éta sisi. Ieu téh tés anu ngan ukur bisa sabenerna diliwatan kalayan leres lamun aturan-aturan nubuat diterapkeun kalayan akurat. Supaya Singa ti kaom Yuda ngahudangkeun umat-Na dina poé-poé panungtungan kana kanyataan yén maranéhna tacan nalungtik kalayan cukup jero, Anjeunna ngidinan bid'ah diasupkeun.

Kanyataan yén aya hiji bid'ah anu timbul di jero ieu gerakan nandakeun yén kacakapan pribadi urang dina perkara aturan-aturan tafsir nubuat téh leuwih lemah batan sakuduna. Roma netepkeun eta titingalian, sarta titingalian ngeunaan poé-poé panungtungan téh nya éta naék jeung ragragna anu pamungkas tina raja kalér. Eta “raja” ogé nyaéta “man of sin”, jeung “man of sin” téh nyaéta “mystery of iniquity,” sarta eta “wicked.” Anjeunna téh antikristus, anjeunna dilambangkeun minangka “robbers of thy people,” sarta anjeunna téh “head” Roma Modéren.

“Jalma-jalma anu bingung dina ngartos kana pangandika, anu gagal ningali harti antikristus, tangtu bakal nempatkeun dirina dina pihak antikristus. Ayeuna geus euweuh waktu keur urang ngasimilasi jeung dunya. Daniel keur nangtung dina bagianna jeung dina tempatna. Nubuat-nubuat Daniel jeung Yohanes kudu kaharti. Eta silih napsirkeun. Eta-maparin ka dunya bebeneran anu kudu kaharti ku unggal jalma. Nubuat-nubuat ieu kudu jadi kasaksian di dunya. Ku kasampurnaanana dina poe-poe panungtungan ieu, eta bakal ngajentrekeun dirina sorangan.” Kress Collection, 105.